

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Предрага Глигоријевића, Драгана Јоцића, Зорана Таталовића и Горана Чавлине, чланова већа, и саветника Врховног суда, Гордане Маравић, записничара, у кривичном предмету, против **осуђеног Верослава Живковића**, због кривичног дела убиства из члана 47. ст.1. Кривичног закона Републике Србије, решавајући о захтеву осуђеног за ванредно ублажавање казне изречене осуђеном правноснажном пресудом Окружног суда у Зајечару, К. 47/01 од 18. октобра 2001. године (преиначена пресудом Врховног суда Србије у Београду, Кзу. 278/06 од 30. маја 2006. године), у седници већа, одржаној дана 24. фебруара 2009. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВАЊЕМ захтева осуђеног Верослава Живковића, за ванредно ублажавање казне, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Окружног суда у Зајечару, К. 47/01 од 18. октобра 2001. године (преиначена пресудом Врховног суда Србије у Београду, Кзу. 278/06 од 30. маја 2006. године), тако што Врховни суд осуђеном Верославу Живковићу, за кривично дело убиства из члана 47. ст.1. Кривичног закона Републике Србије, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом,

ИЗРИЧЕ,

казну затвора у трајању од седам (7) година и осам (8) месеци, у коју ће се урачунати време проведено у притвору од 12. јула 2001. године, па надаље, односно време до сада проведено на издржавању казне затвора.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Зајечару, К. 47/01 од 18. октобра 2001. године, оглашен је кривим Верослав Живковић, због кривичног дела убиства из члана 47. ст.1. Кривичног закона Републике Србије, за које је осуђен на казну затвора у трајању од девет (9) година, у коју ће се урачунати време проведено у притвору од 12. јула 2001. године, па надаље. Ова пресуда потврђена је правноснажном пресудом Врховног суда Србије у Београду, Кж.І 26/02 од 29. јануара 2002. године.

Пресудом Врховног суда Србије у Београду, Кзу. 278/06 од 30. маја 2006. године, уважен је захтев за ванредно ублажавање казне осуђеног Верослава Живковића, преиначена правноснажна пресуда Окружног суда у Зајечару, К. 47/01 од 18. октобра 2001. године, само у погледу одлуке о казни, па је осуђен за

поменуто кривично дело на казну затвора у трајању од осам (8) година, са урачунавањем притвора.

Осуђени је поднео захтев за ванредно ублажавање казне, истичући нове околности да је дана 05. септембра 2008. године доживео инфаркт, па предлаже да суд након прибављања медицинске документације од Здравствене службе КПЗ Ниш, уважи захтев и изрекне му блажу казну затвора.

Врховни суд је, у седници већа, размотрио списе кривичног предмета, заједно са образложеним предлогом Окружног суда у Зајечару, Кр. 2704/08 од 20. јануара 2009. године, да се захтев осуђеног уважи и предлогом Републичког јавног тужиоца, Ктр.І 543/09 од 12. фебруара 2009. године, да се захтев одбије, као неоснован, па је оценивши наводе захтева, нашао:

Захтев за ванредно ублажавање казне је основан.

Према одредби члана 415. Законика о кривичном поступку, правноснажно изречена казна, која још није извршена, или издржана, може се ванредно ублажити када се након правноснажности пресуде појаве околности којих није било у време суђења, или суд није за њих знао иако су постојале, а оне би очигледно довеле до блаже осуде.

Саставни део списка предмета јесте извештај Управе за извршење кривичних санкција КПЗ у Нишу, из ког је видљиво да осуђени издржава казну у овој казненој установи, која редовно истиче 12. јула 2009. године. Из лекарског извештаја Службе за здравствену заштиту КПЗ Ниш од 25. новембра 2008. године произилази да је осуђени Верослав Живковић 16. јула 2005. године упућен лекару специјалисти неурологу, због слабости леве стране тела и констатоване хемипарезе леве стране, па је након тога лечен, редовно контролисан од стране лекара интернисте и неуролога. На основу извештаја лекара специјалисте – кардиолога из Зајечара од 15. септембра 2008. године, у здравствени картон осуђеног констатоване су последице инфаркта миокарда, након чега се лечи одговарајућом терапијом.

Ове околности несумњиво су нове у односу на време суђења, а тако и у односу на дан доношења пресуде Врховног суда Србије у Београду, Кзу. 278/06 од 30. маја 2006. године, којом је осуђеном Верославу Живковићу ублажена правноснажно изречена казна затвора, па је Врховни суд оценио да су ове околности по својој природи олакшавајуће, а по значају такве да би очигледно довеле до блаже осуде да су постојале у време суђења.

Стога је Врховни суд уважавањем захтева ублажио казну осуђеном те му изрекао казну затвора у трајању од седам (7) година и осам (8) месеци, у коју ће се урачунати време проведено у притвору почев од 12. јула 2001. године, као и време проведено до сада на издржавању поменуте казне.

Због наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде, у смислу одредбе члана 417. ст.6. Законика о кривичном поступку.

**Записничар,
Гордана Маравић, с.р.**

**Председник већа- судија,
Драгомир Милојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Мирјана Војводић